

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6217/2022
29.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Прошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Жарко Вучковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3186/21 од 10.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3186/21 од 10.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 299/17 од 27.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари истакнут од стране туженог. Ставовима другим, трећим, петим, седмим, деветим, једанаестим и тринаестим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износе од 960.000,00 динара за душевне болове због умањења животне активности, по 320.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, 400.000,00 динара за душевне болове због наружености, са законском затезном каматом почев од 27.09.2021. године до исплате; на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде за период од ...2014. године до 30.06.2020. године укупан износ од 2.118.784,10 динара са законском затезном каматом на сваки појединачно означени месечни износ почев од 01. у месецу за претходни месец до исплате; да тужиоцу на име изгубљене зараде због неспособности за рад у периоду од 01.07.2020. године до навршене 65. године живота, плаћа месечно новчану накнаду – ренту у висини просечне нето зараде у Републици Србији – ССС III степен умањене за 20%, да доспеле износе плати одједном, а будуће сваког 01. у месецу за претходни месец, а у случају доцње са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате; да на име накнаде материјалне штете за туђу негу и помоћ исплати износ од 96.754,00 динара са законском затезном каматом од 19.09.2014. године до исплате; да на име накнаде материјалне штете за трошкове лечења исплати износ од 614.317,32 динара са

законском затезном каматом почев од 30.06.2017. године до исплате; да на име накнаде материјалне штете на мотоциклу и мотоциклистичкој опреми исплати износ од 343.402,22 динара са законском затезном каматом почев од 08.04.2021. године до исплате. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу надокнади парничне трошкове у износу од 585.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставовима четвртим, шестим, осмим, десетим, дванаестим, четрнаестим и шеснаестим изреке, одбијен је тужбени захтев преко досуђених до тужбом тражених износа по наведеним правним основима, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3186/21 од 10.02.2022. године, жалба туженог делимично је усвојена, делимично одбијена, те је првостепена пресуда преиначена у делу о парничним трошковима тако што је досуђени износ снижен на 487.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у преосталом усвајајућем делу о накнади нематеријалне и материјалне штете пресуда је потврђена. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити релативно битна повреда одредаба поступка пред другостепеним судом из члана 374. став 1. ЗПП, на коју је указао тужени наводима о неправилном прихватању оцене доказа првостепеног суда.

Према утврђеном чињеничном стању, предметна штета последица је саобраћајне незгоде која се догодила дана ...2014. године у Незгоду је скривио тужени, који је управљао аутомобилом и започео радњу скретања улево, пре провере да ли то може да учини без угрожавања других учесника у саобраћају. Наведеном радњом ушао је у путању мотоцикла, којим је управљао тужилац, возећи брзином од 61,6 км/час. Тужени је у кривичном поступку признао кривицу. За случај да се тужилац кретао дозвољеном брзином од 50 км/час био би у могућности да спречи контакт, али само у случају уколико интензивно кочење не би било реализовано уз заношење, које се у конкретним околностима десило. Пропуст тужиоца суд цени са 20% настанку незгоде и њеним последицама. Тужилац је као последицу незгоде задобио низ тешких повреда унутрашњих органа и отворени прелом костију, лечен је болнички и у кућним условима. У временском периоду од 06.08.2014. године до почетка маја 2015. године њему је била неопходна туђа нега и помоћ, коју су му пружили отац, мајка и сестра. Као трајна последица повређивања, животна активност тужиоца умањена је за 60%, радна способност за 81%, те је присутна наруженост тешког степена која се огледа у сталном храмању на десну ногу и присуству деформитета десног колена и левог лакта, те ожиљним променама. Тужилац је рођен 1991. године и по занимању је Неколико месеци пре саобраћајне незгоде радио је код пријатеља који има ...-сервис, повремено је био пријављен на евиденцији Завода за запошљавање. Мотор којим је управљао

спорном приликом, а на коме је настала тотална штета, купио је непосредно пре незгоде и саобраћајну дозволу није превео на своје име. Са полазиштем на ове околности, утврђени су пуни износи накнада материјалне, односно одмерени су износи накнада нематеријалне штете, те је тужени обавезан да тужиоцу надокнади 80% ових износа, спрам обима своје одговорности.

Судови своје одлуке заснивају на одредбама чланова 154, 155. и 178. став 2. Закона о облигационим односима, те члана 200. истог закона. Чињеницу да мотор у моменту незгоде није био регистрован на имену тужиоца налазе без значаја, имајући у виду да се својина на покретној ствари по члану 34. Закона о основама својинскоправних односа стиче закључењем уговора и предајом ствари.

По становишту Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили меродавно материјално право.

Ревизијски наводи везани за неправилну процену обима одговорности туженог за штету нису прихватљиви, пошто су судови сагласно одредбама чланова 192. и 205. Закона о облигационим односима вредновали елементарни пропуст туженог у саобраћају приликом промене правца кретања на коловозу који основни узрок незгоде, као и допринос тужиоца настанку штете вођњом која је превазилазила дозвољену брзину за 11 км/час. По оцени вештака, није могуће утврдити да ли би при дозвољеној брзини од 50 км/час, при наглум кочењу дошло до заношења мотоцикла, што искључује могућност тачног утврђења дела штете који потиче од тужиочеве радње. У конкретним околностима случаја и по оцени овог суда, допринос тужиоца настанку незгоде не може бити виши од 20%.

Одредбом члана 195. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме нанесе телесну повреду или му наруши здравље, дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења. Ставом 2. истог члана закона, предвиђено је да ако повређени због потпуне или делимичне неспособности за рад губи зараду, или су му потребе трајно повећане, или су могућности његовог даљег развијања и напредовања уништене или смањене, одговорно лице дужно је да плаћа повређеном одређену новчану ренту, као накнаду за ту штету.

Следом напред наведених одредби, код чињеница да је тужилац рођен 1991. годне, да је по струци ..., те да је изгубио у потпуности специфичну радну способност везану за струку коју поседује, правилном применом материјалног права је досуђена накнада доспеле материјалне штете, рента због губитка будуће зараде, као и сви трошковима које је тужилац имао током лечења и опоравка. Нема елемената за закључак да се тужилац непотребно излагао трошковима лечења, нити да је лечење које је обавио у приватним здравственим установама могао правовремено остварити на терет фонда обавезног социјалног осигурања. На туженом је био терет доказивања чињенице да је тужилац могао штету по овим основима умањити, а да је то пропустио да учини.

Тужилац је активно легитимисан за накнаду штете на мотоциклу, пошто је пружио доказе да је пре незгоде закључио купопродајни уговор и у моменту незгоде био у поседу ове покретне ствари. Тужени није истицао да су трећа лица према њему постављала захтеве за накнаду штете на мотоциклу, па тужиоцу као оштећеном

власнику покретне ствари по одредбама члана 34. Закона о основама својинскоправних односа припада накнада и за овај вид штете.

Правилно је одлучено и о трошковима парничног поступка на основу одредби чланова 153. став 2. и 154. ЗПП, те тужиоцу на терет туженог признати само нужни трошкови којима се изложио вођењем парнице.

Следом изнетог, Врховни касациони суд је, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**